Nr. 204. **Czwartek 4. Września 1873.** **Rok 63.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.; z lat dawniejszych w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty liczy się od miejsca jednego wiersza pierwszy raz 7 ct, zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. wa

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenie.

Z końcem sierpnia 1873 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. nr. 84) art. 2:

A. Według rejestrów prowadzonych w uprz. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

	zł.	ct.
a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 zł., tj. w wal. austryackiej	13.282	50
b) opiewających na wal. austr.	47,643.050	—
Razem	47,656.332	50

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa a mianowicie:

	zł.	ct.
jednoreńskowych	82.742.303	
pięcioreńskowych	126,472 410	
pięćdziesięcioreń.	159,128 550	
razem	364,343 263	—
w ogóle	411,999.595	50

Wiedeń, 1. września 1873.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa.

Maciej Kons. hr. Wickenburg m. p., prezes.

Winterstein
członek komissyi.

Na przedstawienie gminy miasta Bolechowa, nadała Rada szkolna krajowa, posadę dyrektora przy szkole 4o klasowej w Bolechowie p. Bartłomiejowi Kamińskiemu, a posady nauczycieli, przy tejże szkole, pp. Apolinaremu Błonarowiczowi i Janowi Przytockiemu.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 25. Sierpnia 1873.

Gmina Babuchow w Brzeżańskiem podwyższyła dotacyę swej szkoły do wysokości przepisanej.

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1873.

Na przedstawienie gminy miasta Dębicy, nadała Rada szkolna krajowa posadę nauczyciela kierującego przy szkole ludowej w Dębicy Józefowi Kobosowiczowi dotychczasowemu nauczycielowi.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 27. Sierpnia 1873.

Ustawa
z dnia 23go Maja 1873
O układaniu listy przysięgłych.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§ 1 Na urząd przysięgłego powoływać należy tylko mężów, którzy

1. skończyli 30ty rok życia;
2. umieją czytać i pisać;
3. posiadają prawo swojszczyzny w gminie należącej do jednego z królestw lub krajów w Radzie Państwa zastępowanych;
4. zamieszkują przynajmniej od roku w gminie, gdzie przebywają;
5. albo:
   a) płacą rocznie podatki bezpośrednie bez dodatku, wyjąwszy przypadki tą ustawą określone (§. 14) przynajmniej w ilości 10 złr., tam zaś, gdzie ludność przenosi 30 000 mieszkańców, przynajmniej w ilości 20 złr., albo:
   b) należą do stanu adwokatów, notaryuszy, profesorów i nauczycieli w szkołach głównych i średnich, lub na jednej z Wszechnic krajowych stopień doktora otrzymali, chociażby nie płacili podatków w zakresie wyżej wskazanym.

§. 2. Niezdatnym jest do urzędowania jako przysięgły:

1. Kto dla wad ciała lub umysłu nie jest w możności pełnienia obowiązków przysięgłego;
2. Kto nie jest w zupełnem używaniu praw cywilnych, mianowicie zaś uznany sądownie za marnotrawcę, i ten, względem czyjego majątku postępowanie upadkowe otworzono, aż do ukończenia takowego, a jeśli jest kupcem, dopóki nie uzyska na nowo uzdolnienia do używania praw w §. 246. ustawy o upadłościach z dnia 25go grudnia 1868 wymienionych;
3. Kto jest pod śledztwem karnosądowem, pod oskarżeniem lub odbywa karę;
4. Kto wskutek skazania przez sąd karny gwoli ustawom wyłączony jest od wybieralności do zastępstwa gminy, dopóki to wyłączenie trwa.

§. 3. Na urząd przysięgłego nie należy powoływać:

1. Urzędników pospólnych w czynnej służbie zostających, z wyjątkiem profesorów i nauczycieli w szkołach głównych i średnich;
2. Osób zostających w czynnej służbie lub z tymczasową pensyą urlopowanych stałego wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, ani też osób zarządu wojskowego, wyrażonych w §. 1. l. 2. ustawy o zakresie działalności sądów wojskowych z dnia 20. maja 1869. (dz. u. p. Nr. 78) i
3. Duchownych prawnie uznanych kościołów lub stowarzyszeń religijnych;
4. Nauczycieli szkół ludowych;
5. Osób zajętych służbą pocztową, służbą drogi żelaznej, telegrafu i żeglugi parowej.

§. 4. Uwolnieni są od urzędowania jako przysięgli:

1. Ci, którzy 60 rok życia skończyli, na zawsze:
2. Członkowie Sejmów krajowych, Rady Państwa i delegacyj, na czas trwania kadencyi sejmowej;
3. Osoby nie będące w służbie czynnej, wszelako obowiązane do służby wojskowej przez czas, na jaki są powołane do tejże służby;
4. Osoby zostające w służbie dworu cesarskiego, profesorowie, i nauczyciele publiczni, lekarze i chirurgowie, tudzież aptekarze, o ile przełożony urzędu lub gminy poświadczy, że są niezbędni w swoich zawodach na rok następny;
5. Każdy, kto uczynionemu do siebie wezwaniu przez czas kadencyi sądu przysięgłych jako przysięgły główny lub uzupełniający zadość uczynił aż do końca najbliższego roku kalendarzowego.

§. 5. Przełożony gminy z przybranymi przez siebie dwoma członkami jej zastępstwa sporządzi corocznie na początku września spis wszystkich osób, które według poprzedzających przepisów na przysięgłych mogą być powołane, a nie wystarały się o uwolnienie stosownie do §. 4. L. 1.

Spis zawiera w porządku abecadłowym i pod liczbami bieżącemi imiona i nazwiska osób wpisanych, ich stan lub zatrudnienie, miejsce zamieszkania i ilość opodatkowania następnie wzmiankę, który z języków krajowych rozumieją i którego najwięcej używają. Obok nazwisk osób obowiązanych do służby wojskowej (§. 4. l. 3.) należy nadmienić, ażali i na jaki czas powołanie ich do służby wojskowej jest spodziewane. Spis ten stanowi pierwotną listę przysięgłych.

§. 6. Pierwotna lista przysięgłych zostawać ma w siedzibie urzędowej przełożonego gminy przynajmniej przez ośm dni, i każdemu wolno będzie ją przeglądać, co się poda do powszechnej wiadomości sposobem w miejscu używanym, z pouczeniem o prawie reklamacyi.

Każdemu, komu na tem zależy, wolno jest podczas tego okresu, założyć u przełożonego gminy na piśmie protokolarnie reklamacyę z powodu pominięcia osób gwoli ustawy w liście umieszczonemi być mogących lub zapisania do tejże osób gwoli ustawy niezdatnych i nie mogących być umieszczonemi, albo wykazać swoje przyczyny uwalniające.

§. 7. Komissya gminna (§. 5.) rozstrzyga wszystkie reklamacye i stanowi o rzetelności przytoczonych przyczyn uwalniających. O tych rozstrzygach tudzież o wniesionych przeciw tymże zażaleniach, czyni się wzmianka w odnośnych listach pierwotnych Zażalenie takowe ma być wniesione w okresie trzech dni po urzędowem udzieleniu rozstrzygu.

Jeżeli w skutek rozstrzygów komisyi gminnej zaszły jakowe zmiany w ogłoszonej liście, należy takowe przez wywieszenie na siedzibie urzędowej ogłosić i tych, których to dotyczy, o nich zawiadomić. Reklamujący otrzymają zawiadomienie jak załatwiono ich reklamacye.

W razie wykazywania przyczyn uwalniających, tak samo się postępować będzie.

(Ciąg dalszy nastąpi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Wyciąg z protokołów
posiedzeń Rady szkolnej krajowej odbytych od początku maja 1873 do 15. sierpnia 1873.

I.

Nominacye.

Rada zamianowała pp. Leopolda Weigla nauczycielem przy gimnazyum w Kołomyi, Zenona Miłkowicza i Franciszka Próchnickiego nauczycielami przy gimn. w Brzeżanach, Edwarda Fiderera i Jana Hoszowskiego przy gimn. w Tarnopolu, Mikołaja Sywulaka i Józefa Dziewońskiego przy gimn. w Drohobyczu, Juliana Romańczuka przy gimn. akademickiem we Lwowie, Kajetana Kozińskiego zastępcą nauczyciela rysunków przy gimn. w Drohobyczu, Edmunda Bączalskiego nauczycielem przy szkole realnej w Tarnopolu, Ks. Edwarda Luxa exhortatorem przy gimn. Franciszka Józefa we Lwowie, ks Ignacego Onyszkiewicza exhortatorem przy 2. gimn. we Lwowie, Władysława Daszyńskiego nauczycielem przy wyższej szkole realnej we Lwowie, Józefa Dziewońskiego nauczycielem przy szkole realnej w Jarosławiu, Eugeniusza Zharskiego nauczycielem przy 2 gimn. we Lwowie, Władysława Skrzydylkę nauczycielem przy gimn. w Samborze, Henryka Machnickiego nauczycielem przy gimn. w Kołomyi, Franciszka Hoszowskiego nauczycielem przy gimn. Franciszka Józefa we Lwowie, Jana Lewickiego nauczycielem przy gimn. w Przemyślu, Romana Hreczańskiego, nauczycielem przy gimn. w Tarnowie, Teodora Czuleńskiego, nauczycielem przy gimn. w Brzeżanach, Jana Garbaczewskiego, nauczycielem przy gimn. w Tarnopolu, Stanisława Rudnickiego, nauczycielem przy gimn. w Kołomyi, Wincentego Cisłę nauczycielem przy gimn w Tarnowie, Juliana Lizaka nauczycielem przy gimn. w Wadowicach, ks. Ludwika Klosa, katechetą przy gimn. Franciszka Józefa we Lwowie.

Rada zatwierdziła wybory: ks. Jakóba Maliszewskiego na członka rady szk. okr. w Tarnopolu, Ks. Mikołaja Roździelskiego na zastępcę przewodniczącego rady szk. okr. w Jarosławiu, ks. Ludwika Bobra na członka rady szk. okr. zamiejskiej w Krakowie, ks Mikołaja Gułę, na członka rady szk. okr. w Czortkowie, ks. Grzegorza Oleśnickiego, na członka rady szk. okr. w Tarnopolu, p. Michała Zacharyasza dyrektora szkoły ludowej w Jaśle, na członka rady szk. okr. w Jaśle, i Jana hr. Szeptyckiego na członka rady szk. okr. w Przemyślu.

II.

Zatwierdzenia aktów fundacyjnych i udzielanie subwencyi na cele szkolne.

Rada zatwierdziła akta fundacyjne szkół wydziałowych: w Samborze, w Tarnowie, w Krośnie, i w Sączu, tudzież szkoły żeńskiej ludowej w Busku, i trzechklasowej męzkiej w Kołaczycach.

Rada udzieliła z funduszów publicznych subwencyi na cele szkolne gminom: w Birczy 350 zł. na grunt pod budynek szkolny 650 zł. na budynek szkolny, w Izbisku 200 zł, w Samborze na szkołę wydziałową 745 zł., w Wiśniczu na rozszerzenie szkoły 350 zł., w Skale na budynek na czteroklasową szkołę 2000 zł., w Pruchniku na zaprowadzenie 4 klasowej szkoły a mianowicie: 500 zł. na budynek, 500 zł. na utrzymanie dwóch nauczycieli, w Chechle 200 zł, w Strzyżowie 350 zł, w Oświęcimie na budynek szkolny 1000 zł., w Siedliskach 300 zł., w Mnikowie 300 zł., w Czernicy 200 zł., w Pniowie 200 zł., w Bucowie 200 zł., w Padwi 300 zł., w Mielcu na budynek szkolny 1500 zł., w Zaczermiu 500 zł., w Godowie 300 zł., w Mościskach na utrzymanie nauczycielki 250 zł., pp. Benedyktynkom w Przemyślu na utrzymanie szkoły klasztornej, 500 łz. gminie w Brzeżanach na cele szkolne 1000 zł., gminie Duliby 200 zł., gminie Dydni 138 zł., gminie Olszany 200 zł., gminie Wołostków 200 zł., Gminie w Tarnobrzegu 230 zł., zgromadzeniu pp. Duchanek w Krakowie 200 zł., na utrzymanie publicznej szkoły żeńskiej, gminie w Jaśle 500 zł., na budynek szkolny, gminie w Busku 500 zł., gminie w Bruchnalu 105 zł., na uzupełnienie dotacyi nauczyciela, a 300 zł. na budynek szkolny; gminie Małej 138 zł, zgromadzeniu pp. Franciszkanek w Krakowie, na utrzymanie szkoły żeńskiej 500 zł.

III.

Ważniejsze uchwały i zarządzenia administracyjne.

Rada uchwaliła budżet szkół ludowych na r. 1874. Rada przeznaczyła na uzupełnienie bibliotek szkolnych okręgowych kwotę 1800 zł. Rada postanowiła wydać litografowane plany budynków na umieszczenie szkół ludowych, ze stosownem objaśnieniem, do użytku gmin. Rada wydała wypracowane przez osobną komisyę rozporządzenia tyczące się wprowadzenia w życie nowych ustaw szkolnych.

IV.

Uchwały tyczące się książek szkolnych.

Rada zalicza w poczet książek dozwolonych do użytku szkolnego: „Wypisy niemieckie“ Rebena i „Biblijną historyę“ opracowaną w ruskim języku przez ks. Bazylego Ilnickiego.

Rada uchwaliła, że jedynie obowiązującym dla niższych szkół ludowych katechizmem w języku ruskim ma być mały katechizm pod napisem: „*Małyj katechizm o christijańsko katoliczeskoj wiri wedla I. Deharbe z whliadom na obriad hreczesko-katoliczeskij. W Lwowi. W ces. kor. nakładi szkolnych knyżok Stauropigijskoho Instytuta 1873.*“

Rada poleca do bibliotek szkolnych książkę: „Medycyna sądowa dla nielekarzy“ przez Henryka Kowalskiego.

Rada zatwierdziła tekst do nowych wypisów polskich dla szkół średnich (Tom I. II. i III.), zebranych przez p. Zygmunta Sawczyńskiego.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów, dnia 4. września.

Dzienniki austryackie uważają już także podróż króla Wiktora-Emanuela do Wiednia za rzecz niewątpliwą. Im bliższym jest termin tej podróży, tem większą przypisują jej powszechnie doniosłość polityczną. *Pester Lloyd* zapewnia, że podróż króla Włoch do stolicy Austryi wywołała w świecie dyplomatycznym wielkie zajęcie, gdyż wypadek ten „staje się coraz ważniejszym w miarę, jak polityka Francyi wstępuje na tor ultramontański.“ Świat dyplomatyczny widzi w podróży króla włoskiego do Wiednia cenną rękojmię ścisłych stosunków pomiędzy Niemcami, Austryą i Włochami.

Pobyt księcia Serbii Milana w Wiedniu ziścił nadzieję obudzoną tym wypadkiem. Młody książe został zachwycony wystawą, potężnym rozwojem Austryi i nadzwyczajną uprzejmością gościnnego domu cesarskiego. To też często wyrażał wielkie zadowolenie z odbytej podróży ministrowi, który mu towarzyszy z Belgradu i przydzielonemu do jego świty pułkownikowi Rodakowskiemu. Ten fakt zwrócić powinien większą uwagę na artykuł *Montagsrevue* poświęcony stosunkom serbsko-austryackim „Serbia rozpoczęła odwrót pisze ten dziennik. Po peryodzie górnolotnych planów i wygórowanych pretensyi politycznych następuje okres otrzeźwienia i spokojniejszego ocenienia rzeczywistych stosunków. Dla Austryi oczywiście musi być pożądanym taki kierunek serbskiej polityki. Dobrze zrozumiany interes Serbii wskazywać jej będzie zawsze potrzebę utrzymywania dobrych stosunków z potężnym sąsiadem, a żaden inte

res austryacki nie sprzeciwia się takiemu zwrotowi. Ale przedewszystkiem musi być rzeczą pewną, że zwrot, jaki obecnie Serbia robi, będzie szczerym i trwałym. Utrzymywanie u własnych granic ogniska rewolucyjnych dążności politycznych nieodpowiałoby ani interesowi ani godności austryacko-węgierskiej monarchii. Serbski rząd musiałby sobie przypisać winę, jeżeli po zapoznaniu tego faktu jego słuszne żądania nieznalazły w wiedeńskim gabinecie takiego uwzględnienia, jakie im w przciwnym razie chętnie użyczonem zostanie."

Na polu wewnętrznej polityki najciekawszem jest doniesienie *N. f. Presse*, że w Pradze odbyło się posiedzenie mężów zaufania **c z e s k i e g o k l u b u s e j m o w e g o** pod przewodnictwem Palackiego. Przedmiotem konferencyi była kwestya udziału opozycyi w nowej Radzie państwa. Posłowie mieli oświadczyć, że zachwianą została karność w obozie opozycyjnym, że polityka abstencyjna jest nadal niemożliwą. Tylko Palacky bronił bardzo energicznie dotychczasowego stanowiska czeskiej opozycyi i żalił się przytem, że traci zaufanie. Klub miał zgodzić się na uchwałę, że po rozpisaniu wyborów do Rady mają być zwołani wszyscy posłowie dla powzięcia uchwały nad wnioskiem, iż należy wybierać tylko takich kandydatów, którzyby mogli wziąć udział w czynnościach Rady państwa.

Z niewzruszonym optymizmem zapatrują się na sytuacyę **r e p u b l i k a ń s c y c z ł o n k o w i e z g r o m a d z e n i a n a r o d o w e g o** i ich paryskie organa, chociaż obecnie więcej niż dotąd powinni się obawiać o powodzenie swoich dążności wobec ruchliwości monarchistów. Taki spokój, który jest bardzo podobnym do bezsilnej rezygnacyi, staje się pożądanym sprzymierzeńcem monarchistów. Pewna część deputowanych republikańskich nie zgadza się na bezczynność swoich kolegów, a do nich należy, jak się zdaje, także i były prezydent republiki. Przyrzekł on bowiem miastu Nancy, że przybędzie na zaproszenie i skłonił hr. Rémusata do kandydowania w departamencie Haut-Garonne.

Od chwili, gdy **p o d r ó ż k r ó l a W i k t o r a E m a n u e l a** do Wiednia i Berlina stała się rzeczą pewną, zaczyna silniej agitować stronnictwo włoskie przyjaźne Francyi. Znany dowódzca wojsk włoskich pod Custozzą, były minister i przyjaciel Francyi, Lamarmora, wydał obecnie broszurę, w której znajdować się mają pewne rewelacye co do wojny z r. 1866. Celem tej broszury ma być zachwianie planu podróży. Słabą jest nadzieja, ażeby dawno już zapomniane reminiscencye mogły udaremnić plan opierający się na dobrze zrozumianym i trwałym interesie Włoch. Nowy minister-prezydent Minghetti uważany jest także za zwolennika przyjaźnej dla Francyi polityki i z tego powodu obiegają pogłoski, że po podróży króla musiałaby nastąpić zmiana w gabinecie.

W **A n g l i i** ciągle zajmują się pytaniem, czy parlament zostanie rozwiązany, ale nikt nie może dać pewnej odpowiedzi. Gladstone nie odznaczał się nigdy stanowczością, więc być może, że nawet w łonie gabinetu nie zdecydowano się jeszcze w tej mierze na żadne postanowienie. Argumentacya dzienników nie może wyjaśnić sytuacyi. Jedni widzą w powołaniu nowych sił do gabinetu zapowiedź bliskiego rozwiązania parlamentu, a inni utrzymują, że częściowa zmiana gabinetu jest właśnie wskazówką, iż minister-prezydent postanowił stanąć śmiało do walki z dzisiejszą izbą, która mu już niejedną klęskę zadała.

Austrya-Węgry. Ministerstwo skarbu oczekuje opinii, którą wiedeńska izba giełdowa wspólnie z zastępcami niższo-austr. izby handlowej ułożyć ma w sprawie ogólnej ustawy o giełdach pieniężnych i towarowych. Wkrótce ogłosi ministerstwo projekt nowej ustawy przemysłowej

W Wiedniu obraduje obecnie kongres lekarzy i kongres estetyków i historyków sztuki. Kongres lekarzy otwarty został następującą przemową najdost. arcyksięcia Rainera: „Sprawia mi to nadzwyczajną przyjemność, że mogę pozdrowić członków trzeciego kongresu lekarzy w stolicy Austryi, w miejscu wystawy powszechnej. Wystawa powszechna byłaby niedokładną, jeżeliby nam przedstawiała tylko uzyskane już rezultaty pracy. Jakkolwiek pięknem jest już same widowisko, jakie wystawa nam przedstawia, musi ona jednakże jak owoc zawierać w sobie ziarno przyszłości. Obrady mężów nauki którzy otaczają wystawę powszechną jak duchowa atmosfera przygotowują dzieła przyszłości a w ich gronie zajmuje kongres lekarzy jedno z najprzedniejszych miejsc. Kwestje, które najznakomitsi lekarze cywilizowanego świata usiłują rozwiązać, są prawdziwie międzynarodowe. Wy Moi panowie macie przed oczyma dobro całej ludzkości. Jeżeli rządy widzą swój najwyższy cel w staraniach o duchowe i cielesne dobro ludów, to Wy Panowie jesteście znakomitymi współpracownikami przy tem dziele. Waszym celem jest: *meus sana in corpore sano*. Waszem wielkiem zadaniem w teraźniejszości jest utrzymanie zdrowia. Troska o zapobieżenie słabościom stoi dziś na pierwszym planie. Cywilizacya stwarza dzisiaj wielkie siedliska ludności z wielkiemi niedogodnościami i niebezpieczeństwami. Wymaga ona środków do usuwania niebezpieczeństw, które grożą ludzkości. Wy Panowie powołani i uzdolnieni jesteście przedewszystkiem do niesienia pomocy a Waszym siłom niewątpliwie powiedzie się podnieść wielkie dzieło. Pozdrawiam więc Was z najlepszemi życzeniami powodzenia dla ważnej pracy, której się poświęcacie." Zgromadzenie powitało tę przemowę głośnemi okrzykami na cześć najdost. Arcyksięcia.

— Deputacya wiedeńskiego stowarzyszenia Izraelitów miała 29. z. m. audyencyę u księcia Serbii Milana i prosiła Go o polepszenie cywilnych stosunków Żydów mieszkających w Serbii. Po dłuższej rozmowie książę zapewniał deputacyę, że po powrocie do Belgradu przedłożony mu memoryał podda pod poważne i gruntowne narady.

— *Fremdenblatt* otrzymał od p. ministra handlu telegram z zaprzeczeniem wiadomości o jego kandydaturze na wiedeńskiem przedmieścin Josefstadt. Tenże dziennik dowiaduje się, że patent rozpisujący wybory do Rady państwa ogłoszony zostanie już w sobotę najbliższą

— Dnia 30. sierpnia rozpoczął się w Pradze szereg uroczystości kościelnych dla uczczenia 900 letniej rocznicy założenia biskupstwa pragskiego W dniu tym przemawiali w kościele do ludu biskup Jirsik z Budweis i biskup moguncki Ketteler. O 1. godzinie w południe zgromadzili się duchowni dygnitarze na ucztę u kardynała Schwarzenberga.

Francya. Arcybiskup paryzki ogłasza w sprawie budowy kościoła na Montmartre długi list pasterski, w którym między innemi postanawia: Art. 1. Od d. 30. Sierpnia roku 1873 otwiera się w dyecezyi paryzkiej, subskrypcya na lat pięć, celem uzbierania funduszów na budowę kościoła na Montmartre, który według życzenia katolików francuzkich będzie istniał pod wezwaniem św. serca Jezusowego. Dary przyjmowane będą w sekretaryacie arcybiskupstwa i przez kapłanów wszystkich gmin dyecezyi paryzkiej. Art. 3. Prócz tego zarządzone zostaną na ten cel kwesty co niedzielę we wszystkich kościołach. Składki te będą trwały przez pięć lat. Niniejszy list nasz pasterski odczytanym ma być w pierwszą niedzielę po jego otrzymaniu we wszystkich kościołach, kaplicach, kolegiach, instytutach i szpitalach. Po tym liście pasterskim następuje breve papieskie które opiewa: „Pius IX. papież. Czcigodny bracie. pozdrowienie i błogosławieństwo: Gdy Francya, jak świadczy historya z drugiej połowy ubiegłego wieku, w owym czasie otwarcie od Boga się odwróciła, a rozpowszechnianiem nowych błędów odwrócenie to nie tylko u siebie utrzymywała, lecz także i inne narody do odstępstwa spowodowała, musieli ci, którzy wywiesili sztandar buntu, dać pierwsi przykład skruchy innym i odważnem nawróceniem się do Boga przywrócić podstawy naruszonego porządku nie tylko we własnym domu lecz także wszędzie indziej. Dla tego mamy najpiękniejszą nadzieję, iż dostąpią oni zbawienia, widząc iż wznoszą ciągle modły do Matki Boskiej, i że dusze ich przejęte są wielką miłością dla serca Jezusowego. Szczęśliwy i nadzwyczajny ten zwrot dusz i serc ku Niebu wymagał pomnika, któryby przypominał potomstwu dziwny ten wypadek. Jak wielką była tedy nasza radość, gdyśmy się dowiedzieli, że zgromadzenie narodowe zgodnie z żądaniami narodu uchwaliło ustawę, o budowie kościoła na najwyżej położonem miejscu Paryża, który to kościół ma przypominać całemu światu po wszystkie czasy, że Francya w tych czasach powszechnego zamięszania i ucisku religii uroczyście do Boga się nawróciła i z Nim się połączyła. Nie wątpimy iż wiadomość o tak wielkim wypadku przywróci Francyi dawne i wielce zaszczytne miano najstarszej córy kościoła i że sprawi katolikom wielką uciechę; — my zaś ze swej strony wierzymy, iż będziesz pan popierał z całą gorliwością przeprowadzenie tego planu, ażeby święta budowa okazałością swoją uwidoczniła doniosłość tego zdarzenia. Bóg, który natchnął dusze tak wielkiem przedsięwzięciem, przyjdzie ci, czcigodny bracie w pomoc i da ci potrzebne środki ażeby wykończyć pomnik, któryby odpowiadał spływającemu miłosierdziu boskiemu, i godnym był wielkości i wdzięczności pańskiej ojczyzny. Oto błagamy Boga i udzielamy tymczasem jako rękojmię łask Nieba, Tobie, wielebny bracie i całej Twojej dyecezyi apostolskie błogosławieństwo. Dan w Rzymie d 31. Lipca 1873. Pius IX, papież.

— Unia republikańska odbywszy dnia 30. z. m. posiedzenie w Paryżu, publikuje w swych organach następujący protokół z tego posiedzenia: „Prezydyum klubu ogłosiło treść listów i sprawozdań pochodzących z prowincyi od deputowanych stronnictwa republikańskiego i od wyborców. Z korespondencyi tych wynika, iż stronnictwo republikańskie ciągle się wzmaga na prowincyi i zamierza energiczny stawiać opór planom restauracyi monarchii, która na Francyę wielkie klęski sprowadzić może. Jeden z członków klubu zdawał sprawę ze środków represyjnych rządu przeciw dziennikom republikańskim na prowincyj i złożył dokumenta do tej sprawy się odnoszące. Materyał ten dowodowy przyda się członkom klubu, gdy po powrocie zgromadzenia narodowego wniesioną zostanie w Izbie interpelacya w sprawie stanu oblężenia w departamentach, który to stan zdaje się być ulubionym środkiem rządzenia gabinetu porządku moralnego."

— Dzienniki konserwatywne donoszą także, że na prowincyi wielkie panuje niezadowolenie knowań fuzyonistów przeciw dzisiejszemu stanowi rzeczy. I tak pisze organ ministra spraw zagranicznych *Courrier de Paris*: „Kilku deputowanych komissyi nieustającej otrzymało listy od deputowanych z prowincyi, którzy donoszą, że usposobienie umysłów jest w niektórych departamentach dość groźnem. Deputowani monarchiczni przybyli na prowincyę z nadzieją, że przywrócenie monarchii nie napotka na trudności, lecz jakież było ich rozczarowanie gdy się przekonali, iż ludność wiejska wielką żywi niechęć ku rządom monarchicznym (?) Z treści wspomnianych listów wynika, iż konserwatyści zamierzają po powrocie zgromadzenia narodowego żądać przedłużenia władzy marszałka Mac-Mahona."

— *Bien public* organ Thiersa, przemawia także za utrzymaniem dzisiejszego stanu Bonapartyści zaś obradowali w tych dniach nad kwestyą, czy należy marszałkowi Mac-Mahonowi przedłużyć jego pełnomocnictwo na trzy czy na ośm lat. Większa część zebrania była za 8letnią prolongacyą, gdyż po upływie tego czasu cesarzewicz mieć będzie już lat 25 i będzie mógł natenczas swobodniej niż dotąd występować.

— Prezydent republiki zajmuje się osobiście nader gorliwie reorganizacyą armii. Przedewszystkiem zwraca on uwagę na jak najspieszniejszą mobilizacyę w razie wojny. *L'Ordre* dowiaduje się, „z pewnego źródła," że wkrótce przedłożony zostanie komissyi z 15 członków projekt, radykalnej reorganizacyi korpusu sztabu jeneralnego.

— *Memorial Diplomatique* podaje komunikat z Frohsdorfu, w którym ktoś z otoczenia hr. Chamborda dowodzi, że rządy hr. Chamborda nie będą wcale klerykalne i że niedorzecznością jest, to co utrzymują stronnictwa przeciwne, jakoby legitymiści nie potrafili inaczej rządzić, jak tylko zapomocą kartek, spowiedzi, kwest itp.

— Od niejakiego czasu ceny zboża podniosły się we Francyi do wysokości niezwykłej, a wynikająca z tąd drożyzna chleba daje się we znaki uboższej ludności. Ponieważ zbiory tegoroczne nie świetne wprawdzie ale w ogóle dobre dały rezultaty, przeto widocznem jest, że tak gwałtowne podwyższenie cen wywołane zostało przez zysku chciwych spekulantów. Rząd widział się zatem spowodowanym przypomnieć interesowanym artykuły kodeksu karnego, nakładające karę aż do dwóch lat więzienia albo grzywnę aż do 20000 franków na tych, którzy umyślnie podnoszą ceny zboża.

Anglia. Po dłuższych naradach powzięło ministerstwo wojny plan urządzenia wyprawy wojennej ze złotych wybrzeży w kraj Aszantów. Celem tej wyprawy będzie zdobycie stolicy Aszantów, miasta Kumassi. Sir Garret Wolseley, mianowany niedawno gubernatorem „złotych wybrzeży" obejmie dowództwo tej expedycyi. Opuści on Londyn 7. b m. a przybywszy na miejsce będzie się zajmował przez czas jakiś badaniem stosunków miejscowych, poczem zarekwiruje z Anglii wszystko co okaże się potrzebnem dla wojsk expedycyjnych. — Wyprawa rozpocznie się przy końcu października. Już teraz kapitanowie Glover i Thompson zajmują się na „złotych wybrzeżach" werbowaniem krajowców. Znaczne zapasy amunicyi już są zwiezione, a temi dniami odchodzi transport 2000 karabinów Snydera i jednej bateryi siedmiofuntowych dział górskich, które przenoszone być mogą na mułach. Dotąd jeszcze nie zdecydowano się, czy do wyprawy użyć samych tylko krajowców, czy też dodać im także wojska europejskie. Jeżeliby się okazało że wojska te będą koniecznie potrzebne, w takim razie przysłane zostaną z Londynu dwa bataliony. Armia expedycyjna ma liczyć 12—15000 ludzi.

Hollandya. Korespondent z Amsterdamu pisze pod dniem 29. z. m. do *Köln. Zeitung*:

„Gabinet podał się wreszcie do dymisyi. Dlaczego zwlekał tak długo, czy z powodu nieobecności króla czy też z braku decyzyi — nikomu nie wiadomo. Stronnictwo liberalne uznaje swą niezdolność do rządzenia, a stronnictwa konserwatywne są zdania, że czas ich jeszcze nie nadszedł. Znalazłoby się wprawdzie wielu ambitnych deputowanych, którzyby skłonni byli do objęcia tek ministeryalnych, ale to nie wystarcza jeszcze do złożenia gabinetu. Przyszłe ministerstwo będzie mieć w każdym razie charakter wyłącznie administracyjny. Zresztą prośba ministrów o dymisyę dotąd przyjętą nie została, i jest prawdopodobnem, że pozostaną oni na swoich urzędach jeszcze przez czas dłuższy.

Minister kolonij Van de Putle prośbą o dymisyą pozbył się odpowiedzialności, jaka na nim ciężyła z powodu sprawy atchińskiej. O stanie tej sprawy nie ma nic pewnego. Rząd tutejszy ukrywa swe zamiary przed publicznością, która chyba wtedy o nich się dowiaduje, gdy interpelacya w Izbie wywoła odpowiedź którego z ministrów. Rząd bowiem nie posiada ani urzędowego ani półurzędowego dziennika. W każdym razie jednak wolno przypuszczać, że sprawa atchińska nie tak rychło się skończy, jakby sobie tego życzono w Hollandyi. Wedle doniesień z Indyj, blokada Atchinu nie jest jeszcze uskutecznioną, zdaje się także, że wysłane w liczbie 2000 posiłki okażą się niedostatecznemi. Werbunek wojsk w kraju i zagranicą idzie opieszale. W ogóle powiedzieć można, że patryotyzm holenderski silniej objawia się w słowach aniżeli w czynach "

Rossya W Petersburgu budzi powszechne zajęcie ogłoszony niedawno raport o podróży wielkiego księcia Alexego Aleksandrowicza do Syberyi. Pierwszy członek cesarskiego domu, którego stopa dotknęła zimnej sybirskiej ziemi, to też uniesienie ludności tamtejszej na widok wysokiego gościa miało, jak piszą, być niezmierne. „Sybir przestał być Sybirem, a stał się Rossyą" wołały ucieszone tłumy ludności, a na pamiątkę pobytu W. księcia w tym kraju założono bardzo wiele szkół nadając im nazwę Alexego. Stosunki sybirskie zaczynają w ogóle być przedmiotem większej niż dotąd uwagi rossyjskiego rządu, mianowicie odkąd powstał plan połączenia tego kraju z Rossyą europejską zapomocą drogi żelaznej. Kolej ta wychodzić ma z Permu, Kuchwi i od min uralskich. Komissya wysłana w r. 1870 do Uralu dla zbadania, która ruta byłaby najodpowiedniejszą, ogłosiła obecnie swoje sprawozdanie. Proponuje w nim budowę dwóch linij, z których jedna przez południową część Uralu wiodłaby do Syberyi, druga zaś prowadziłaby wzdłuż Uralu wprost do kopalń. Budowa tej drugiej linii ma się rozpocząć prędzej.

Plany te nie zyskały uznania *Gołosu*. Wedle zdania tego dziennika jest rzeczą główną postarać się o najłatwiejszą i najprościejszą komunikacyę między targowiskami Rossyi europejskiej z jednej — a Syberyi, Chin i Japonii z drugiej strony. Kierunek drogi żelaznej byłby zatem wskazany. Wychodzićby ona powinna z Moskwy, jako centralnego punktu industryi rossyjskiej, a prowadzić przez sławny z jarmarków Niżny Nowgorod i Kazań. Zdanie to *Gołosu* niezawodnie wiele ma za sobą.

Kolej, przecinająca Syberyę przyczyniłaby się ogromnie do wzrostu potęgi rossyjskiej w Azyi. Ludy mahometańskie przeczuwają to snać, a władzcy ich instynktownie niejako czują potrzebę zbliżenia się. Zajmującym pod tym względem jest artykuł *Russkiego Miru*. Wedle dziennika tego nosi się Turcya z myślą zjednoczenia wszystkich ludów mahometańskich dla wspólnej obrony przeciw coraz groźniejszej tendencyi Europy ku Wschodowi. „Zjazd dwóch najpotężniejszych władzców azyatyckich, Abdul-Aziza z Nasr-Eddinem w Stambule ma z tego punktu widzenia, doniosłość nadzwyczajną W zeszłym roku, wskutek intryg angielskich odżyła na nowo idea pan-mahometanizmu z padyszachem na czele. Opór Atchińców, ich poselstwo do Stambułu, podróż wysłannika kaszgarskiego z Londynu do Stambułu, wszystko to, zdaniem *Russkiego Miru* dzieła intrygi angielskiej na rzecz wspomnianej idei. Za wpływem Anglii zbliża się Grecya do Porty, Turcya, słuchając rad angielskich reformuje swe siły lądowe, zakupuje za 100 milionów piastrów 500 dział Kruppa, i zaciągając pożyczkę 15 milionów funtów szterlingów angielskich przysposabia się do wojny. Kolej Eufratu ma połączyć morze śródziemne z zatoką perską, flotę turecką organizują marynarze angielscy, a admirał angiel

ski przepłynąwszy Dardanelle zarzuca kotwicę przed pałacem Dolmabagdże i z całym swym sztabem robi owacye sułtanowi w dniu rocznicy wstąpienia jego na tron. Gdy wreszcie wspomniemy o znanych usiłowaniach Anglii zjednania sobie szacha perskiego, zdaje nam się, iż polityka Anglii na Wschodzie zrozumiałą będzie dla wszystkich?

Hiszpania Korespondent z San Sebastian do *Indep. belge*, który w czasie ostatnich walk z Karlistami znajdował się na placu boju, potwierdza, że pułkownik Loma pobity przez Karlistów pod Oyarzun zmuszony był cofnąć się do San Sebastian, zkąd następnie udał się do Tolosy. Korespondent, który mu towarzyszył opowiada, że wszystkie miejscowości między San Sebastian a Tolosą opuszczone zostały przez mieszkańców, którzy schronili się do tych warownych miast. San Sebastian ma minę miasta, które lada chwila oczekuje nadejścia nieprzyjaciela. Wznoszą szańce i wały, wytaczają działa; 2800 ochotników i 50 żołnierzy tworzą załogę miasta — Wódz republikański Sanchez Brega zamknął się w Bilbao w sile 7000 ludzi. Karliści, raz odparci, powrócili znowu, i zachodzi obawa, że miasto przez czas dłuższy nie będzie mogło stawić oporu Tymczasem klęska Karlistów pod Berga pozwoliła kolumnom Reyesa i Catanowy zaprowiantować to miasto. Karliści urządzili w Arso, Plasencia i Guipuzcoa lejarnie kul i fabryki broni.

Perpignan 1. września. Z Barcelony donoszą pod dniem 30 z. m. że Saballs zagroził spaleniem miastom Ollot, Vidreras i Santa Coloma. jeżeli dobrowolnie się nie poddadzą. Studwudziestu ochotników i 60 huzarów, którzy bronili fortu Viana, oddali go wczoraj w ręce Karlistów po bohaterskiej obronie.

Madryt, 31. sierpnia. Na dzisiejszem posiedzeniu Kortezów oświadczył się Salmeron stanowczo przeciw przyjęciu wniosku postawioneg przez pana Orese, który żąda amnestyi dla powstańców. Wskutek tego wniosek ten odrzucony został 119 głosami przeciw 42 Minister spraw wewnętrznych Maisonnave przedłożył następnie projekt ustawy tyczący się przywrócenia przepisów z roku 1822, które obowiązują wszystkich obywateli od 20go do 35go roku życia do służby wojskowej.

— Londyn 1. września Według doniesień z Kartageny, powstańcy grozili we czwartek ogniem okrętom angielskim, jeśliby te chciały uprowadzić okręty powstańcze „Vittoria" i „Almansa". Admirał Yelverton zostawił powstańcom 40 godzin do namysłu, czy zechcą groźbę wykonać. Poczem rozpoczęto układy, które każą przewidywać rozstrzygnięcie polubowne; według tego Yelverton uprowadzi statki powstańcze do Gibraltaru, ale wyda je rządowi dopiero po ukończeniu walki o Kartagenę.

KRONIKA.

— ***Od dnia 1. do 2. września*** zachorowało we Lwowie na cholerę 14 osób; wyzdrowiało 6, umarło 4. W leczeniu pozostaje osób 28. Od pojawienia się epidemii aż do dnia 2. września, t. j. przez dni 44 zachorowało razem 249 osób; umarło 90; wyzdrowiało 131; pozostało w leczeniu 28. Z chrześcian zachorowało w tym czasie 186, zmarło 56; z żydów zachorowało 66, zmarło 34.

— ***Zeno Sługocki*** notaryusz w Rozwadowie przeniesiony został na własną prośbę w tym samym charakterze do Sokołowa.

* ***Młody oszust.*** Samuel Krameisen, ślusarz, oskarżył wczoraj w policyi ucznia ślusarskiego Ambrozego L. z powodu, iż od stron którym Krameisen dostarczał robót ślusarskich, należytość za takowe za kwitem podrobionym odbierał i sobie przywłaszczał. Policya odszukała młodego oszusta jeszcze w ciągu dnia wczorajszego i odstawiła do sądu

* ***Ranny ptaszek.*** Dziś po godz. 6tej rano, zaledwie przekupki powynosiły towary swe na plac krakowski, znany złodziej Jan Nowiński, zakradł się do ławy przekupki Franciszki Barańskiej i ściągnął worek mąki, z którym się spiesznie oddalił. Zaskoczył mu jednak drogę strażnik policyjny Kretz, i odprowadził go do policyi, gdzie się wkrótce potem zgłosiła i poszkodowana Barańska

* ***O nierzetelności tutejszych stróżów*** domowych świadczą aż nadto częste wypadki Wczoraj nad wieczorem wypadł z kieszeni p. Piotrowi C. dzierżawcy Lesienic, gdy stał nachylony na ganku 1. piętra w domu pod l. 15 przy ulicy Kopernika, pugilares z 59 złr. który w podwórzu podjęła stróżowa Wiktorya Piotrowska. Poszkodowany spostrzegłszy wkrótce zgubę nadaremnie dopytywał się i poszukiwał swego pularesu. Dopiero dziś rano powiodło się ajentowi policyjnemu p. Czerwowi skłonić stróżowę do wyznania, że znalazła pulares, który już spaliła, pieniądze zaś zaszyła w poduszce między pierze, gdzie też takowe znaleziono.

* ***Zbłąkane źrebię.*** Wczoraj rano przytrzymano na placu halickim zbłąkane źrebię maści ciemno-gniadej i oddano komisaryatowi 1. dzielnicy, gdzie się niewiadomy jego właściciel zgłosić może.

* ***Sklep okradziony.*** Tej nocy dobyli się przez okienko nad drzwiami niewiadomi jeszcze złodzieje do handlu świec parafinowych p. Landesbergera na placu Gołuchowskiego i zabrali z lady w sklepie całą gotówkę w nieznanej dotąd sumie. Śledztwo za sprawcami natychmiast zarządzono.

)(***Jednym z najdawniejszych drukarzy*** we Lwowie był Iwan Fedorowicz, rodem z Moskwy, który opuściwszy swą ojczyznę, a protegowany przez Chodkiewicza, hetmana wielk. litewskiego, osiadł we Lwowie w drugiej połowie XVI wieku. Z dzieł, które tu drukował, zachowała się jedna ruska księga, t. z. *Apostoł* którą przechowuje biblioteka klasztoru OO. Bazylianów pod wezwaniem św. Onufrego na Żółkiewskiej ulicy. Książka ta wydrukowaną została w latach 1570-1574 Fedorowicz umarł we Lwowie na Podzamczu, według Zubrzyckiego w roku 1583, i pochowany został na cmentarzu wspomnianej powyżej cerkwi św. Onufrego. Pomnik jego umieszczony został później w samej cerkwi. Hr Uwarow, prezes towarzystwa archeologicznego w Moskwie. o którego pobycie we Lwowie donosiliśmy, zwrócił uwagę swą na ten pomnik i zamówił dlew jego u tutejszego gipsarza p. Pasquale Zacchi. Odlew ten ciekawy, który jak nas zapewniają, trafnie wypadł, figurować ma na przyszłorocznej wystawie starożytniczej w Kijowie.

Σ ***Znikła z powierzchni*** temi dniami jedna z tych dziwacznych starożytnych ruder, które zwracały do niedawna we Lwowie uwagę przechodnia swą niezwykłą budową i fantastycznemi kształtami. Czytelnicy nasi miejscowi uważali zapewne nieraz budynek na wysokiem podmurowaniu, czterograniasty, niekształtny, mocno już wiekiem nadwerężony, który stał na wzgórku tuż obok ulicy Kleinowskiej i wyglądał na górną część miejskiego ogrodu. Sterczał on do góry ośniedziałemi swemi murami, istny upiór kamienny, z niedzisiejszego już świata Wązkie i małe okna osłonięte były grubemi pordzewiałemi kratami, a cały budynek miał cechę małego obronnego kastelu. Mimowoli przypominały się na jego widok owe tajemnicze domy, w których według podań ludu „coś chodzi" i straszy po nocach. Istotnie dom ten miał coś fantastycznego w sobie i dziwimy się czemu nie pobudził imaginacyi którego z naszych domorodnych Hoffmannów, Dellarosów lub Irvingów do jakiejś powieściowej fantasmagoryi lub przynajmniej do obrazka w guście starych angielskich romansopisarzy. Niestety nie doczekał się dziwaczny domek swego Homera i zginął bez śladu, ustępując miejsca pięknej willi, którą na gruzach jego buduje p. Z Dziwne kształty starego domostwa, jego obronna, tajemnicza fizyonomia, jego uderzająca starożytność zdawały się wskazywać wyraźnie, że służył kiedyś nie całkiem pospolitym mieszkańcom. My, cośmy się zabrali do napisania nekrologu temu staruszkowi, na którego resztkach śmiertelnych zdają się uśmiechać dzisiaj rumiane, nowiuteńkie cegły rosnącej jak na drożdżach nowej budowy szukaliśmy daremnie jakiejś pewniejszej tradycyi o jego przeszłości. Spotkaliśmy się wprawdzie z podaniem, jakoby to była resztka domu Erazma Syxta, słynnego lekarza, zmarłego we Lwowie w r. 1635, od którego nazwę swą wzięło dawniejsze przedmieście Syxtówka a dzisiejsza ulica Syxtuska, ale podanie to niema za sobą żadnych pewniejszych argumentów historycznych. Znaleźli się i tacy, co utrzymywali bardzo prozaicznie, że to był po prostu szpichlerz pospolity, który należał do jurydyki pani starościny Humieckiej — i że oprócz zboża, starych rupieci i licznej załogi szczurów nie mieszkała w nim nigdy żadna zaczarowana księżniczka, ani żaden alchemik, co złoto warzył i z księciem piekielnym wchodził w nieczyste praktyki, ani żadna inna z tych fantastycznych postaci, z któremi bujna imaginacya łączyć zwykła każde starożytne a dziwaczne domostwo.

*** ***Kronika pożarowa.*** W Nowosiółce w starostwie Podhajeckiem wybuchł dnia 27. b m. pożar który pochłonął 7 domów mieszkalnych z zabudowaniami gospodarskiemi i z zapasami zboża. Szkoda wynosi 6262 złr. 60 ct. — W starostwie Przemyskiem zaszły w miesiącu sierpniu następujące wypadki pożarów: w Podmojscach zgorzała, prawdopodobnie w skutek podpalenia stodoła z zapasami zboża; zabezpieczona szkoda wynosi 5022 złr. w Wapowcach zgorzał dom mieszkalny z budynkami gospodarskiemi i z zapasami zboża. Szkoda wynosi 1030 złr. W Zasanie zgorzał dom wartości 350 złr.

† ***Hr. Eustachy Tyszkiewicz.*** Jeden z najwytrwalszych pracowników w dziedzinie archeologii i historyi a zarazem jeden z coraz rzadszych u nas mecenasów nauki i literatury, hr. Eustachy Tyszkiewicz umarł w Wilnie 25. sierpnia w 60 latach życia. Eustachy Tyszkiewicz był założycielem i prezesem Komisyi archeologicznej wileńskiej, zgromadził też muzeum starożytności, poświęcając je do użytku publicznego, prywatne zaś jego zbiory w Birżach należą do najznakomitszych w kraju. Podobno jak hr. Aleksander Przezdziecki, Tyszkiewicz okrom pracy i ofiar archeologicznych pozostawił po sobie znakomite prace pióra. Wydał on bardzo zajmujące „Obrazy życia na Litwie", a był nakładcą opracowanych przez siebie „Źródeł do dziejów Kurlandyi i Semigalii z czasów Karola królewicza Polskiego, księcia Saskiego". Od lat kilku zapadł ciężko na zdrowiu, lecz do końca dotrwał w pracy mozolnej. Na parę tygodni przed zgonem wydał jeszcze monografię, „Groby rodziny Tyszkiewiczów".

— ***Wystawę powszechną*** zwiedziło 1go września 36.873 osób.

Notatki literacko - artystyczne.

(S) ***Opera.*** We wtorek wystąpiła pani Dowiakowska, primadonna opery warszawskiej, na scenie naszej po raz trzeci, we *Fauście*. Zbyt często pisaliśmy już o tej operze, byśmy dziś raz jeszcze szczegółowo przechodzić mieli pojedyncze ustępy powiemy tylko, że całość wypadła słabiej niż zwykle. Pani Dowiakowska spiewała i tą razą w obec licznie zgromadzonej publiczności, lubo z mniejszem powodzeniem. Przyczynę tego upatrywać musimy tak w zbyt częstych występach (w przeciągu czterech dni trzy razy), w skutek czego głos się męczy, jako też w niewłaściwym wyborze samych partyi dramatycznych; podczas gdy głos pani Dowiakowskiej nadaje się z natury przeważnie do koloraturowych Dało się to uczuć najbardziej w *Fauście* gdzie cała partya jest mezzo-sopranowa, podczas gdy najsłabszą stroną śpiewaczki są średnie i nizkie nuty, bo tony jej dolnej skali są gardłowe.

Fraza, zaraz po ukazaniu się na scenie pierwsza, kiedy Małgorzata spotyka Fausta, wypadła nieczysto. Świetnie powiodła się arya z brylantami, najwdzięczniej tryl przejściowy z gamą mniej szczęśliwem natomiast było zakończenie kadencyi Po kwartecie trzeciego aktu, któremu brakło najważniejszej zalety, bo harmonii następne numera partyi Małgorzaty odznaczały się zwykłemi zaletami pani Dowiakowskiej, lecz zarazem więcej niż poprzednio uderzał niewłaściwy dźwięk głosu w średnich i nizkich nutach oraz pewna monotonność śpiewu.

Mamy nadzieję, że pani Dowiakowska zechce w przyszłości wystąpić w partyach koloraturowych a jesteśmy pewni, że wówczas najkorzystniejsze na publiczności zrobi wrażenie.

Przy tej sposobności dzielimy się z czytelnikami miłą nowiną, że w tych dniach zawarła dyrekcya układ z panią Friderici-Jakowicką na rok przyszły.

= ***Przewodnika naukowego i literackiego*** zeszyt wrześniowy, który jako dodatek do *Gazety Lwowskiej* rozesłany został abonentom, zawiera: 1) O życiu i pismach Justa Ludwika Decyusza, przez dr. Alexandra Hirschberga; 2) Elżbieta, trzecia żona Jagiełły, przez Klemensa Kanteckiego (c. d.); 3) Wiadomość o świeżo odkrytym kodexie Alexego Stradomskiego, przez Dr. Michała Bobrzyńskiego (z dwoma litografowanemi tablicami) 4) Przywilej Kazimierza Wielkiego, dany żydom miasta Lwowa, przez Dr. Władysława Wisłockiego; 5) Monografia miejscowości galicyjskich (Kossowa), przez Alex. Wybranowskiego; 6) Przegląd krytyczny. Cało- i pół roczni abonenci *Gazety Lwowskiej* otrzymują *Przewodnik* bezpłatnie; prenumerowany osobno kosztuje 1 złr. na kwartał.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przegląd handlowy.

+ Lwów dnia 2. Września 1873. (Oryginalne sprawozdanie Gazety Lwowskiej.)

(Dokończenie.)

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 ℔ 12 zł., — do 12 zł. 60 ct., żyto 180 ℔ 9 zł., — 10 zł., jęczmień 158 ℔ 6 zł., — 6 zł. 50 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 20 ct., — 3 zł. 50 ct. Popyt był ożywiony tylko na owies i pszenicę, żyto kupowano na konsumcyę. Tarnów: pszenica 190 ℔ 12 zł. — 13 zł., żyto 180 ℔ 9 zł. — 9 zł. 75 ct., jęczmień 158 ℔ 6 zł. 20 ct. — 6 zł 80 ct, owies 112 ℔ 3 zł 25 ct — 3 zł. 75 cnt. Ruch rozwijał się pomyślnie. Dębica: pszenica 190 ℔ 13 zł. 13 zł. 50 ct., żyto 180 9 zł. 25 ct., — 9 zł. 75 ct. jęczmień 158 ℔ 7 zł., — 7 zł 25 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 50 ct. — 4 złr. Ruch był ożywiony. Dowóz zboża z kraju był nieznaczny. Rzeszów: pszenica 190 ℔ 12 zł. — 12 zł. 50 ct., żyto 180 ℔ 9 zł. 50 ct., — 9 zł. 75 ct., jęczmień 158 ℔ 5 zł. 25 ct. — 5 75 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 20 ct. — 3 zł. 50 ct., rzepak 150 ℔ 10 zł., siemię lniane 150 ℔ 11 zł., Ruch był ożywiony. Jarosław: pszenica 190 ℔ 12 zł 50 ct. — 13 10 ct. żyto 180 ℔ 8 zł. 50 ct. — 9 zł. 50 ct., jęczmień 158 ℔ 6 zł. — 6 zł. 50 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 30 ct. — 4 zł. Ruch był ożywiony. Dużo pszenicy zakupiono dla krajowych młynów. Żyto i rzepak wywożono do Niemiec. Przemyśl: pszenica 190 ℔ 12 zł. 25 ct. 13 zł, żyto 180 ℔ 8 zł. 25 ct., — 9 zł. 5 ct., jęczmień 158 ℔ 6 zł., — 6 zł. 50 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 50 ct., — 3 zł. 80 ct. Ruch był ożywiony, dowóz niedostateczny. Lwów pszenica 190 ℔ 12 zł. — 12 zł. 25 ct., żyto 180 ℔ 9 zł. — 9 zł. 25 ct., jęczmień 158 ℔ 5 zł. 25 ct. — 5 50 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 25 ct., — 3 zł. 50 ct., rzepak 150 ℔ 9 zł 50 ct. Z terminem dostawy w listopadzie albo grudniu płacono za pszenicę 11 zł., — 11 zł. 25 ct., a za żyto 8 zł. 50 ct Na jęczmień nie było popytu. Tarnopol: pszenica 190 ℔ 11 zł. 25 ct., — 11 zł. 50 ct., żyto 180 ℔ 7 zł. 10 ct., — 8 zł, jęczmień 158 ℔ 5 zł. — 5 zł. 25 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 10 ct. — 3 zł. 30 ct. Dowóz zboża z Husiatyna był znaczny. Brody: pszenica 190 ℔ 11 zł. — 11 zł. 50 ct., żyto 180 ℔ 7 zł. 25 ct. — 7 zł. 50 ct., jęczmień 158 ℔ 5 zł. 5 zł. 50ct., owies 112 ℔ 3 zł., — 3 zł. 25 ct. Popyt był ożywiony ale nie wystarczały zapasy gotowego towaru. Podwołoczyska: pszenica 190 ℔ 10 zł. — 11 zł. 25 ct, żyto 180 ℔ 7 zł. 55 ct., — 7 zł. 50 ct., jęczmień 158 ℔ 6 zł. 50 ct — 5 zł. 50 ct., owies 112 ℔ 3 zł. 3 zł. 25 ct. Ruch był ożywiony. Dowóz zboża powiększa się ciągle.

— ***Asygnaty kasowe.*** Banku krajowego galicyjskiego asygnat kasowych pozostało z d. 31. sierpnia 203.600 złr. w obiegu.

— ***Trzecie ciągnienie losów pożyczki premiowej miasta Krakowa*** odbyło się dnia 2. września 1873 roku w Krakowie Wygrały: 20.000 złr. Nr. 4633, 3000 złr. Nr. 10,855, po 600 złr. Nr. 1521 49.440, 57.523, 66.756 i 69.005 a po 30 złr. 995, 1913, 2186, 2551, 3187, 3727; 4262, 5819, 7252, 10.729, 10.770, 11.024, 11.095, 12.632. 14.724, 16.097, 17.061, 17.270, 18,416, 18.954, 19.187, 19,544, 19.547, 20.497, 20.921, 21.629, 21.698, 21.786, 23.652, 24.387, 24.987, 25.208, 25.878, 28.936, 29 601, 30.389, 30,543, 31 943, 33 627, 33.920, 33.440, 36.667, 36.832, 37.088, 38.228, 38.769, 39.637, 40.293, 40.389, 40.603, 42.237, 42.413, 42 796, 43.500, 46.300, 46.921, 47.500, 51.655, 51.787, 53.494, 53.768, 55 528, 57.342, 61.683, 65.032, 66.636, 71.565, 73.923. Wypłata nastąpi w 6 miesięcy po ciągnieniu w kasie miejskiej krakowskiej. Następne ciągnienie odbędzie się dnia 2. stycznia 1874 roku

OSTATNIA POCZTA.

Oesterr. Corr donosi, że król Wiktor Emanuel wyjedzie w drugiej połowie września do Wiednia i zabawi tam 8 dni.

N. f. Presse pisze: Rząd porozumiał się już z szefami krajów o szczegółach patentów w sprawie rozwiązania Rady państwa i rozpisania wyborów. Także z prezydentami obu izb Rady państwa porozumiewa się Rząd w celu wczesnego przygotowania zarządzeń potrzebnych do otwarcia nowej Rady państwa

Ellenör zapewnia, że w węgierskich kołach rządowych uważają przyjęcie ugody kroackiej jako rzecz niewątpliwą.

Minghetti towarzyszyć będzie królowi włoskiemu w podróży do Wiednia. Rejencyę obejmie prawdopodobnie królewicz, a Minghettego zastąpi minister Cantelli.

Obchód odsłonięcia pomnika zwycięztwa na placu królewskim w Berlinie, odbył się przedwczoraj rano w obecności cesarza, cesarzewicza ks. Bismarcka, jenerałów, ministrów, korpusu gwardyi i deputacyi wojsk zamiejscowych. Ulice były świetnie przystrojone. Ludność brała udział sympatyczny, zebrawszy się licznie. Cesarz, cesarzewicz i ks. Bismarck witani byli wszędy z okrzykami zapału. Cesarz przemawiał kilka razy, a mianowicie: do jenerałów, do deputacyi z armii i na bankiecie.

Książe Bismarck otrzymał od Sułtana wielką wstęgę orderu Osmanie z gwiazdą w brylantach.

Rappel donosi, że deputowani republikańscy departamentów wschodnich zamierzają udać się do Nancy na przyjęcie Thiersa, i ma tam być wyprawiona na cześć jego wielka uczta. Wszystkie miasta i miasteczka Alzacyi i Lotaryngii wysłałyby w takim razie delegatów do Nancy.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Zagrzeb, 3. sierpnia. W sejmie rozpoczęły się rozprawy nad elaboratem ugodowym. Jedenastu członków najskrajniejszej lewicy postawiło wniosek nieobradowania. Ziwkowicz i Schramm przemawiali za elaboratem, Makanec, Voncina, Raczki przeciw. Jutro toczyć się będą dalej rozprawy.

Paryż, 3. sierpnia. *Agence Havas* donosi, że kilku członków ministerstwa nie spodziewają się powrotu Henryka V. Większość monarchiczna trwa przy chorągwi trójbarwnej i konstytucyjnych gwarancyach.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

2

Ceny targowe od 16. 31. Sierpnia 1873.

Następujących artykułów:	Husiatyn zł.	c.	Kopyczyńce zł.	c.	Probużna zł.	c.	Chorostków zł.	c.	Gorlice zł.	c.
Mec pszenicy	5	40	4	75	5	40	4	50	6	40
„ żyta	4	—	3	25	3	50	3	—	4	89
„ jęczmienia	2	20	2	—	1	80	2	—	3	10
„ owsa	1	65	1	25	1	20	1	15	2	—
„ grochu	—	—	2	50	—	—	—	—	—	—
„ hreczki	3	—	2	25	1	70	2	75	—	—
„ kukurudzy	3	50	—	—	3	50	—	—	—	—
„ ziemiaków	1	80	—	—	—	—	—	—	1	80
Cetnar siana	1	50	1	25	—	—	—	—	—	—
Sąg drzewa twardego	13	—	12	—	—	—	7	—	6	50
„ „ miękkiego	—	—	8	—	5	—	—	—	—	—
Funt mięsa wołowego	—	17	—	18	—	16	—	18	—	16
Robotnik bez wiktu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

— ***Wykaz osób zmarłych*** od 21. do 31. Sierpnia 1873. Nr. 1. Süssel Bram l. 86, szynkarka, na zchorzałość przez wiek. 2. Rozalia Jojles l. 50, przekupka, na cholerę. 3. Hersch Hekler l. 6. syn krawca, na cholerę. 4. Jakób Mojżesz Reizes l. 4½, syn zarobnicy, na cholerę. 5. Marya Tereba l. 1½, dziecię stróża, na biegunkę. 6. Szymon Brzeźnik l. 55, rolnik, na cholerę. 7. Jan Podliński l. 2½, dziecię stróża, na cholerę. 8. Jadwiga Kurniewicz l. 3/12, córka inżyniera, na ostry nieżyt żołądkowo-kiszkowy. 9. Michał Gotfried l. 60, szewc, na gruźlicę płuc. 10. Piotr Kuźma l. 24, rolnik, na cholerę. 11. Chane Reitzes l. 35, uboga, na cholerę. 12. Eisig Heisler 10 dni, syn woźnicy, na cholerę. 13. Tekla Zburzeńska l. 27, sługa, na cholerę. 14. Jakób Alten l. 6, syn domokrążnika, na cholerę. 15. Marjem Ettel Berner l. 55, wdowa po zarobniku, na cholerę. 16. Chane Poch l. 55, żona zarobnika na cholerę. 17. Józef Reitzes l. 62, tapicer, na wadę sercową. 18 Juda Leizor Kiczales l. 31, więzień, na biegunkę. 19. Emilia Kotowicz l. 26, szwaczka, na ropnicę po ospie. 20. Anna Kuczera l. 55, zarobnica, na cholerę. 21. Hryńko Kładysz l. 42. zarobnik, na cholerę. 22. Antonina Rybka l. 10, córka zarobnika, na cholerę. 23. Karolina Semenowicz l. 60, żona konduktora poczty, na durzycę. 24. Salamon Lauterstein l. 28, greizler, na gruźlicę płuc. 25. Jan Zabłocki l. 6, syn zarobnika, na cholerę. 26. Adolf Strnad l. 42, nadporucznik 66. pułku piechoty, zastrzelił się. 27. Jakób Melzer l. 54, faktor, na cholerę. 28. Szyje Simche Luft l. 2, dziecię zarobnika, na cholerę. 29. Józef Podolski l. 3, syn szewca łatacza, na ospę zgniłą. (C. d. n.)

Przyjechali do Lwowa

Dnia 3. września.

Hotel Żorza:

Pp. Książe Czetwertyński W. z Wołynia. — hr. Dzieduszycki I., z Rossyi. – hr. Walewski W. z Rossyi. — Andruski M., z Odessy. — Almasy B. nad p. z Gródka. — Gamrat St. z Rossyi. — Jeżowski W. z Wołynia.

Hotel Angielski:

Pp. Hordyński A., notar. z Borszczowa. — Ogris J., porucz., z Uherska. — Podlewski St. z Kawska

Hotel Krakowski:

P. Kiernik A., z Radziechowa.

Hotel Europejski:

P. Paszkiewicz Wł. z Klekotowa.

Odjechali ze Lwowa.

Dnia 3. września.

Pp. Hr. Borkowski H., do Zaleszczyk. — Hr. Skarbek M. do Hruszowic. — Kruszyński L. na Ukrainę. — Przestrzelski R., do Rossyi. — Przybyszewski J., do Dublan. — Rużycki F., na Wołyń. Schnell O., do Brodów. — Tyszowski R. do Rossyi.

Dnia 3. września 1873 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujących pięć liczb:

50 3 49 21 63

Następne ciągnienia przypadają w dniu 17go i 1go października 1873 r.

Pociągi kolejowe: Przychodzą na główny dworzec: z Krakowa o 5. g. 57. m. rano, 9. g. 45. m. w nocy i 10. g. 50. m. rano; z Czerniowiec: 3. g. 58. m. rano, 3. g. 45. m. po południu i 11. g. 8. m. w nocy; — z Podwołoczysk i Brodów: 4. g. 18. m. rano, 4. g. 3. m. po południu i 10. g. 58. m. w nocy.

Odchodzą: do Krakowa 5. g. 5. m. rano, 5. g. 5. m. wieczór i 11. g. 28. m. w nocy; — do Czerniowiec: 6. g. 17. m. rano, 12. g. 15. m. w południe i 11. g. w nocy; — do Podwołoczysk i Brodów: 12 g. w połud., 10. g. w nocy i 6. g. 7. m. rano.

Z Podzamcza odchodzą do Podwołoczysk i do Brodów: g. 11. 32. m. w nocy i 12. g. 26. m. w południe.

Ruch dyliżansów pocztowych.

Odchodzi ze Lwowa	do Jarosławia na Bełz	(osobowa)	codziennie o godz.	1	po południu
	„ Stryja	(osobowa)	„ „	12	minut 30 po połud.
	„ Stanisławowa na Stryj	(Mallep.)	„ „	12	„ — w nocy
	„ Sambora	(Mallep.)	„ „	8	„ 45 wieczór
	„ Brzeżan	(Mallep.)	„ „	7	„ — „
	„ Sokala (pakunkowa)		„ „	11	„ 30 w nocy.
Przychodzi do Lwowa	z Sokala (pakunkowa)		codziennie o godz.	2	minut 10 po połud.
	„ Brzeżan	(Mallep.)	„ „	5	„ 15 z rana
	„ Sambora	(Mallep.)	„ „	6	„ 10 „
	„ Stanisławowa na Stryj	(Mallep.)	„ „	2	„ 10 po północy
	„ Stryja	(osobowa)	„ „	2	„ — po połud.
	„ Jarosławia na Bełz	(osobowa)	„ „	1	„ 20 „

Uwaga: Poczta pasażerska (*Mallepost*) przyjmuje 3 osoby, pakunkowa tylko jedną osobę.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.

z 3. września 1873.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	219	50	221	50
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	139	—	141	—
Banku hip. gal. po 200 zł. wpłata	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Gal. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zast. za 100 zł. (Oprócz kuponu bież.)				
Tow. kredyt. gal. 5-prc. w. a.	77	25	77	75
„ „ 4-prc. w. a.	71	—	72	—
Banku hipotecz. gal.	83	75	84	50
Gal. zakładu kred. włościańskiego	92	—	94	—
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	74	75	75	50
4. Losy.				
Miasta Krakowa	22	—	24	—
5. Monety.				
Dukat holenderski	5	18	5	26
„ cesarski	5	20	5	28
Napoleond'or	8	83	8	92
Pół imperyał rossyjski	8	90	9	02
Rubel rossyjski srebrny	1	64	1	72
„ „ papierowy	1	50	1	51
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	65	1	66
Srebro	106	50	108	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. sierpnia 1873. (Za 100 zł.)

1. Dług Państwa	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w srebrze	70.45	70.60
„ „ „ w banku	73.40	73.50
Losy z r. 1839 całe	290.—	295.—
„ „ 1839 piąta część	264.—	267.—
„ „ 1854 po 250 zł. 4-prc.	92.50	93.—
„ „ 1860 po 500 zł. 5-prc.	101.50	101.80
„ „ 1860 po 100 zł. 5-prc.	110.—	110.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	134.50	135.50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	93.—	94.—
Bukowiny	74.—	74.50
Galicyi	75.20	75.70
Niższej Austryi	93.—	94.50
Siedmiogrodu	76.25	76.75
Węgier	77.—	77.75
3. Akcye.		
Bank anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	189.50	190.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	241.50	242.50
Niższo-austr. tow. eskompt. po 500 zł.	1035.—	1045.—
Gal. banku kraj. à 200 zł. wpłata 40 prc.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	975.—	977.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	551.—	554.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	218.—	219.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2070.—	2080.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	219.50	220.—
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a. w srebr.	141.—	—.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Kol. węg. gal. I. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	337.25	337.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	177.—	178.—
4. Listy zast. losowane. (za 100 zł.)		
Powsz. austr. tow. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	100.—	100.50
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat. 6-prc.	95.50	96.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 6-prc.	94.50	95.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 5 i pół	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	70.50	71.50
„ „ „ po 5 prc.	77.—	78.—
Gal. banku hipot. po 6 prc.	83.—	84.—
Gal. zakł. kred. włośc. po 6 prc.	92.75	93.25
Bank. narod. po 5 prc.	91.—	91.20
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	81.—	81.50
„ „ „ (rente) po 6 prc.	—.—	—.—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	—.—
„ „ 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	102.—	103.—
„ „ „ II. emisyi	99.—	99.50
„ „ „ III. „	96.—	96.50
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a.	84.50	85.—
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	47.—	47.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. w sreb.	[illegible]	80.—
Kol. lwow.-czern.-jas. VI. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. à 300 zł. 5-prc. w srbr.	80.—	81.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	173.50	174.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	32.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	14.—	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	23.50	24.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.—	14.—
Salma po 40 zł. m. k.	33.—	34.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	23.50	24.50
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	18.—	20.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	19.—	21.—
Losy miasta Krakowa	—.—	—.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	92.—	92.10
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.70	93.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	93.90	94.15
Hamburg za 100 M. B.	54.90	55.—
Londyn za 10 ft. szt.	111.15	111.30
Paryż za 100 fr.	43.60	43.65
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	5.36	5.37
„ peł. wagi	5.37	5.39
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.87	8.88
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	106.75	106.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. sierpnia.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	69	80
„ „ „ w srebrze	73	75
Losy z 1860 roku	100	75
Akcye banku wiedeńskiego	974	—
„ „ kredytowego	241	75
Londyn 10 funtów szterlingów	111	40
Srebro	105	90
Napoleond'or	8	90
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2477 3—3) **Edykt.**

No. 3602. C. k. sąd pow. w Gródku podaje do wiadomości że na zaspokojenie Samuelowi Belf od Iwana Mormel należącej się sumy 100 złr. a. w. z kosztami egzekucyi w kwotach 5 złr. 7 ct., 3 złr. 36 ct., 2 złr. 38 ct. i 11 złr. 20 ct, w. a. już przyznanych, a w kwocie 2 złr. niniejszym przyznanych, publiczna egzekucyjna licytacya gospodarstwa pod Nr. 246 na zastawskim przedmieściu położonego do dłużnika należącego, ciała tabularnego niestanowiącego, dozwala się, takowa odbędzie się na dniu 18. Września 1873 i dnia 23 Października i 1873. każdą razą o 10 godz. zrana w tutejszym sądzie. Cenę wywołania stanowi sądownie wykazana szacunkowa cena w kwocie 275 złr. w. a. zaś wadyum wynosi 27 złr. 50 ct. w. a. Inne warunki licytacyi wolno jest w tutejszej registraturze wglądnąć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gródek 26. Lipca 1873.

(2515 2—3) **Ogłoszenie.**

Nro. 3474. C. k. sąd powiatowy w Kętach zawiadamia w imieniu c. k. sądu wyższego krakowskiego, na mocy polecenia tegoż c. k. sądu wyższego z dnia 10. Lipca 1873. l. 5746. w myśl ustawy z dnia 25. Lipca 1871. l. 96., Dz. p. p. wszystkich komu o tem wiedzieć należy, że Jozef Węglarz, właściciel realności pod l. h. 93. w Bulowicach w okręgu sądowym kęckim, w c. k. sądzie krajowym wyższym w Krakowie pod dniem 13. Stycznia 1873. do l. 820. wniósł prośbę o utworzenie osobnej karty w księdze gruntowej gminy Bulowice dla realności pod l. k. 93. w Bulowicach, i wniesienia jego prawa własności do tej realności na podstawie dekretu dziedzictwa c. k. sądu powiatowego w Kętach z dnia 1. Maja 1857. l. 1444 wydanego, którym realność ta Józefowi Węglarzowi po ojcu jego Wawrzyńcu Węglarzu na własność przyznaną została — że realność ta, obecnie w posiadaniu Józefa Węglarza znajdująca się wedle zarządzonego dochodzenia i sprawdzenia urzędowego składająca się z parcelli katastralnej 265 objętości 94□ sążni gruntu, na którym budynek mieszkalny i stajnia pod jednym dachem i stodoła stoi; tudzież z parcel katastralnych: 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2992, b) w objętości 12. morgów, 1389□ sążni, a razem w objętości 12 morgów, 1483□ sążni i graniczy na wschód słońca z realnością Ignacego Węglarza. na południe z realnością Andrzeja Koprzaka i Andrzeja Cwiertni, na zachód z realnością Ignacego Węglarza, a na północ z gminą Wieprz, że w skutek tego urzędowi hipotecznemu polecono, aby w księdze hipotecznej gminy Bulowic dla rzeczonej realności projekt osobnej karty hipotecznej utworzył, i w rubryce stanu czynnego Józefa Węglarza za właściciela tej realności zapisał, z tym dodatkiem, że projekt ten od dnia 1. Września 1873. począwszy, jako karta hipoteczna ma być uważanym, — że zatem wszelkie prawo własności, zastawu i inne prawa hipoteczne, — co do rzeczonej realności, tylko przez wniesienie do księgi gruntowej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, lub uchylone być mogą, i wszyscy, którzyby na mocy prawa przed dniem otwarcia nowej karty hipotecznej uzyskanego żądały zmiany w wniesieniu w karcie hipotecznej zawartego stosunków własności i posiadania dotyczącego, bez różnicy, czyli ta zmiana ma nastąpić przez przepisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, albo też pod jakimkolwiek innym względem, tudzież, którzyby przed dniem otwarcia nowej karty hipotecznej nabyły na rzeczonej realności lub na części takowej prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wniesienia hipotecznego zdolne, o ile prawa te mają być wniesione jako należące do dawnego stanu biernego, a nie zostały wniesione do nowej karty hipotecznej, już przy jej założeniu wszelkie te prawa zgłosić mają w c. k. sądzie powiatowym kęckim, w nieprzekroczalnym terminie trzech miesięcznym do dnia 1. Grudnia 1873 r. i to tem pewniej, ile że w razie uchybienia terminu w myśl §. 6. u k., nastąpiłaby utrata prawa dochodzenia zgłosić się mających pretensyj przeciw trzecim osobom, ktore prawa hipoteczne na mocy wniesień w nowej karcie hipotecznej zawartych, a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabędą, tudzież że przywrócenie do dawnego stanu dla upadłego terminu edykalnego miejsca nie ma, i że przedłużenie tego terminu dla pojedyńczych stron jest niedopuszczalne, jak niemniej, iż obowiązku zgłoszenia nie uchyla bynajmniej ta okoliczność, iż zgłosić się mające prawo znanem jest, z jakiegokolwiek sądowego załatwienia, albo też, że strony wytoczyły w sądzie sprawę względem tego prawa.

Kęty dnia 16. Sierpnia 1873.

(2503 3—3) **Edykt.**

Nro. 5433. C. k. miejsk. del. sąd powiatowy dla okolicy miasta Lwowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego z dnia 5. Lipca 1873. l. 34750, celem zaspokojenia pretensyi Antoniego Panthery w kwocie 534 złr. w. a. z p. n., odbędzie się tutaj w sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 147. w Jaryczowie nowym położonej, do dłużnika Jana Czarnobila należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej i w protokole zajęcia z dnia 20. Maja 1871 opisanej z przynależytościami, na 1960 złr. w. a. oszacowanej, w trzech terminach na 23. Września. 28. Października i 25. Listopada 1873. wyznaczonych pod warunkami, które w tutejszej registraturze przeglądnąć można i które także w dniach licytacyi przed jej rozpoczęciem odczytane zostaną.

Z c. k. miejsk. del. sądu powiatowego.

Lwów dnia 13. Sierpnia 1873.

(2517 2—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 3947. C. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Israela i Cywi Steinów, przeciw nieobjętej masie spadkowej Jana Bestera pto. 117 złr. z pn. przedsięwziętą będzie w c. k. sądzie powiatowym w dniach 25. Września 1873., 9. Października 1873., 23. Października 1873., każdą razą począwszy od godziny 9. z rana egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 14/50 w Białobrzegach położonej, pod następującemi warunkami:

I. Przedmiotem sprzedaży jest realność pod nr. 14/50. sub. rep. 2. położona, protokołem z dnia 6. Sierpnia 1872. l. 3405. opisana.

Ze sprzedaży wyłączone zostaną należące do tego gospodarstwa, na wysokim brzegu a raczej od drogi ku skarbowemu młynowi wiodącej w pierwszem stajaniu od gruntu w używaniu Jędrzeja Markowicza położone, 12. stajennych zagonów gruntu.

II. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa, wedle aktu oszacowania z d. 13. Listopada 18 2 l. 5119., w ilości 735 złr. wypośrodkowana.

Przy pierwszym i drugim terminie licytacyjnym, sprzedaż tylko za cenę szacunkową lub powyżej onejże, a dopiero przy trzecim terminie licytacyjnym poniżej ceny szacunkowej nastąpi.

III. Licytanci przed przystąpieniem do licytacyi złożyć mają na ręce komissyi licytacyjnej zakład w okrągłej sumie 80 złr., albo gotówką, albo w papierach publicznych wedle kursu z dnia licytacyi. Zakład nabywcy dla zabezpieczenia dotrzymania zatrzymanym, drugim licytantom, zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym będzie.

IV. Nabywca aż do wysokości ofiarowanej ceny, winien przejąć długi na nieruchomości ciężące, gdyby je wierzyciele, krom wypowiedzenia przy zastawie pozostawić chcieli.

V. Należytość od przeniesienia własności nabywca sam z własnego opłaci.

VI. Akta spisania i oszacowania złożone w registraturze do wolnego przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut dnia 28. Czerwca 1873.

(2514 2–3) **Obwieszczenie.**

No. 4496 C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy wekslowej Marka Singera w kwocie 50 złr. w. a. z pn. przeprowadzać

będzie na wezwanie c. k. tarnowskiego sądu obwodowego egzekucyjną sprzedaż realności gruntowej pod l. 114/168 w Łęgu ad Radgoszcz położonej, do egzekuta Ignacego Irti należącej, z starej chałupy, stodoły i 4 morgów gruntu składającej się, w drodze publicznej licytacyi w budynku sądowym w dniach 17. września, 20. października i 20 listop. 1873 każdą razą o godzinie 10 zrana.

Cenę szacunkową w kwocie 425 złr. przyjęto za cenę wywołania, niżej której realność dopiero na trzecim terminie sprzedaną zostanie.

Jako wadyum ustanowiono kwotę 45 zł., którą każdy licytujący przed licytacyą złożyć ma, a po licytacyi odbierze, jeżeli realność nie nabędzie. W 30. dniach po prawomocności aktu licytacyjnego cena licytacyjna po odtrąceniu złożonego wadyum złożoną być ma, poczem dopiero oddanie realności i wydanie dekretu własności nastąpi.

Reszta warunków, protokół zajęcia i oszacowania w registraturze przejrzane być mogą.

Dąbrowa dnia 30. Marca 1873.

(2452 2—3) **Licitation.**

über nachstehende Brakpferde; — dann gute Melkkühe und Junghornvieh, Berner Abstammung.

Z 920. Am 16. Oktober 1873 um 9 Uhr Vormittags, werden bei der Oberdirektion des kk. Staatsgestutes in Radautz, an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung im öffentlichen Versteigerungswege verkauft; als:

a) Brakpferde.

Landesbeschäler Huzulenraze	1	Stück
Hengste einjährig	1	„
Saughengstell	1	„
Stuten Pepiniere	10	„
Saugstütel	1	„
Gebrauchpferde	3	„
Zusammen	17	Stück

b) Meiereivieh.

Zuchtstiere	4	Stück
Stiere zweijährig	2	„
Stiere einjährig	2	„
Stiere Absatz	2	„
Melkkühe	38	„
Absatzkalbinen	8	„
Zusammen	56	Stück

Kauflustige werden eingeladen sich an dieser Lizitation betheiligen zu wollen.

Radautz den 20. August 1873.

(2516 1—3) **Edykt.**

Nro. 1128. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia kapitału 137 złr. 27 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, odbędzie się w tymże c. k. sądzie sprzedaż realności pod l. k. 233. w Dzikowie nowym położonej należącej do Iwana Harasyma, w trzech terminach w drodze publicznej licytacyi t. j. dnia 15. Września 1873., 15. Października 1873. i 14. Listopada 1873., każdą razą o godzinie 10. rano, a to na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także poniżej takowej, jednakże nie niżej jak za 200 złr. w. a. Warunki tej licytacyi jakoteż protokół sądowego opisania i ocenienia w tutejszosądowej registraturze w zwykłych godzinach urzędowych każdy interesowany przejrzeć może.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów dnia 16. Sierpnia 1873.

(2518 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2513 Celem zaspokojenia kwoty 140 złr. w. a. wraz z 6 % kosztami 5 złr. $35\frac{1}{2}$ ct. 2 złr $39\frac{1}{2}$ ct., 3 złr. 87 ct, 8 złr. $17\frac{1}{2}$ ct., 8 złr. 4 ct., 1 złr. 5. ct., tudzież 8 złr. 1 ct., w. a. przez małżonków Marcina i Reginę Magdziaków z Budzowa przeciw Jędrzejowi Janik z Marcówki wywalczonej, dozwala się przymusowej sprzedaży przez publiczną licytacyę gospodarstwa włościańskiego dłużnika własnego pod Nr. 19 w Marcówce położonego z budynków mieszkalnych i gospodarczych, z 16 parcel roli Janikówki, lasu i bydła się składającego, protokołem z dnia 11. Grudnia 1872 do l. 4009 zajętego, zaś protokołem z dnia 13 Maja 1873 l. 1003 egzekucyjnie oszacowanego na 698 złr. w. a. i w tym celu wyznacza się dwa terminy, na dzień 25. Września i 30. Października 1873 każdą razą o 10 godzinie w tutejszym sądzie, na których realność ta jedynie za lub powyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowić ma cena szacunkowa, której 10 % odpowiednie wadyum licytanci komisyi złożyć mają, takowe zaś nabywcy w cenę kupna wliczonem, reszcie zaś licytantów zwróconem będzie.

Akt egzekucyjnego opisania i oszacowania tudzież warunki licytacyjne wolno interesantom w tutejszym sądzie przejrzeć lub odpisać.

C k. sąd powiatowy.

Maków dnia 12 Sierpnia 1873.

(2520 1—3) **Edykt.**

Nr. 45623. Lwowski c. k. sąd krajowy celem doręczenia Eugeniuszowi Strzeleckiemu uchwały tabularnej z dnia 17. stycznia 1873. l. 22 zapadłej w przedmiocie zaintabulowania Tarnowskiego Domu komisowego pod firmą „Kaczkowski i S. Żaba" Banku galic. dla handlu i przemysłu w Krakowie, za właściciela nabytych od Eugeniusza Strzeleckiego 252/4032 części dóbr Jordanów i Spykowice, ustanawia dla Eugeniusza Strzeleckiego obecnie z miejsca pobytu niewiadomego kuratora ad actum w osobie p. adw. Dra. Przesmyckiego z substytucyą p. adw. Dra. Majewskiego, i o tem nieobecnego przez niniejszy edykt zawiadamia.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 9. sierpnia 1873.

(2521 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 34296. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że p. Jadwiga z hr. Borkowskich hr. Mniszchowa na dniu 7. Czerwca 1873. l. 34296, za uwiadomieniem p. Antoniego Wiszniewskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a w razie tegoż śmierci, jego z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców prośbę, o wprowadzenie postępowania amortyzacyjnego co do intabulacyi prawa sześcioletniej, od dnia 24. Czerwca 1812. zacząć się mającej dzierżawy dóbr Bieliniec w stanie biernym tychże dóbr wedle Dom. 6. pag. 117. n. 20. on., uskutecznionej.

Wzywa się przeto p. Antoniego Wiszniewskiego a względnie tegoż spadkobierców ażeby w razie jeżeli im z powyższego prawa dzierżawy jakiekolwiek pretensye przysłużały, z takowemi w przeciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu po raz trzeci w urzędowym dzienniku Gazety Lwowskiej na dniu 22. Września 1873. do tegoż sądu krajowego, lub w tym celu ustanowionego kuratora adw. kraj. Dr. Rosiewicza z zastępstwem adw. kraj. Dr. Pasławskiego się zgłosili, w przeciwnym bowiem razie na żądanie p. Jadwigi hr. Mniszech, amortyzacya powyższej pozycyi hipotecznej i jej wykreślenie ze stanu biernego dóbr Bieliniec dozwoloną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 26. Lipca 1873.

(2522 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 47528. C. k. sąd kraj. dla spraw cywilnych we Lwowie, zawiadamia niniejszem pp. Adama i Lucynę z Górskich Cybulskich, że Aniela Lintner wytoczyła przeciw nim pod dniem 11. Sierpnia 1873. l. 47528. pozew o wykreślenie z realności pod l. $384\frac{3}{4}$ obowiązku płacenia na rzecz właścicieli realności pod l. 386. i $387\frac{3}{4}$ po dwa, a względnie ośm czerwonych złotych, który ustanowionemu dla nich kuratorowi adwok. Dr. Kratterowi z zastępstwem adw. Dr. Madejskiego doręczono, i do ustnej rozprawy termin na 20. Października 1873. o 10. godz. przed południem wyznaczamy.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 16. Sierpnia 1873.

(2524 1—3) **Edykt.**

Nro. 24296. Lwowski c. k. sąd kraj dla spraw cywilnych podaje niniejszem do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 500 złr. z pn. i 200 złr. przez Peisacha Goldberga, przeciw masie spadkowej nieobjętej Antoniego Orzechowskiego wywalczonych, odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy dóbr Huta stara, czyli zielona, przedtem Antoniego Orzechowskiego, obecnie zaś wedle Dom. 195. pag. 328. n. 38. haer. Emilii z Męcińskich 1go ślubu Rudkiewiczowej, 2go Kislinger własnej wywalczonym sumom za hipotekę służącej, w trzech terminach, a to na dniu 20. Października, dnia 24. Listopada i dniu 22 Grudnia 1873., każdego razu o godzinie 10. przed południem.

Na dwóch pierwszych terminach będzie wyżej wspomniana połowa dóbr tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś także niżej jej sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej połowy dóbr w kwocie 9287 złr. 70 ct. w. a., a wadyum złożyć się mające wynosi 928 złr. w. a. — akt oszacowania, wyciąg tabularny tychże dóbr, jakoteż i warunki licytacyi mogą być przejrzane w t. s. registraturze.

O tem zawiadamia sąd Peisacha Goldberga p. Emilię z Męcińskich 1go ślubu Rudkiewicz, wtórego Kislinger, masę nieobjętą spadkową Antoniego Orzechowskiego do rąk adw. Dr. Kornela Hoffmana, galicyjskie towarzystwo kredytowe, Dr. Wiktora Włyńskiego, Arona Sattlera, Wolfa Krepsa, Łukasza Szadbija, wysoki skarb na ręce c. k. prokuratoryi państwa, Leona Dobrowolskiego, Katarzynę Dobrowolską, Salomona Czackiesa, Dr. Wilhelma Zuckra, S. Rheina i wszystkich tych, którzyby po dniu 5. Marca 1873. do tabuli krajowej weszli, lub którymby wydać się mająca uchwała z jakiejkolwiek bądź przyczyny nie mogła być doręczoną do rąk kuratora Dr. Edwarda Hoffmana, z zastępstwem Dr. Dobrzańskiego dla tychże ustanowionego i przez edykta.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów 21. lipca 1873.

(2526 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 14746. Z dniem 1. września b. r rozpoczyna swą czynność urząd pocztowy w Dublanach, w powiecie lwowskim, który się pocztą listową i wartościową jakoteż przekazami zatrudniać i swoje połączenie z urzędem pocztowym we Lwowie, później także z urzędem pocztowym w dworcu kolei na Podzamczu za pomocą dziennych jazd posłańczych utrzymywać będzie, które w następującym porządku obiegać mają:

dziennie

z Dublan o 5. godz. 30 m. po południu
we Lwowie o godz. 6. m. 20 po południu
ze Lwowa o VIII. godz. przed południem
w Dublanach o VIII. g. 50 m. przed połud.

Odchodzi po przybyciu pociągu spiesznego z Krakowa.

Temi jazdami posłańczemi przesyłane będą posyłki wartościowe do 25 funt. wagi; jednak i cięższe w urzędzie pocztowym we Lwowie nadane lub nadeszłe przesyłki wartościowe muszą być dalej przewożone, o ile na to ich objętość i pakunkowość wozu pozwoli.

Do urzędu pocztowego w Dublanach wciela się następujące gminy:

Grzęda, Malechów, Grzybowice, Dublany, Laszki Sroki i Zydatycze.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów dnia 4. sierpnia 1873.

(2528 1—3) **Edykt.**

No. 6007. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż nad całym ruchomym, gdziekolwiek znajdującym się, jakoteż nad nieruchomym w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. Grudnia 1868 obowiązuje, położonym majątkiem Mechli Singer, żony Izaaka Singera i właścicielki realności w Przemyślu, konkurs otworzonym został; komisarzem konkursowym ustanawia sąd c. k. sekretarza rady Dr. Szczurowskiego a tymczasowym zarządcą masy adwokata krajowego, Dr. Zezulkę z zastępstwem p. adw. kraj. Dr. Dworskiego.

Wzywa się przeto wierzycieli tej massy krydalnej, ażeby na terminie dnia 18. Września 1873 o godz. 10 przed południem, przed komisarzem konkursowym stanęli, i przy złożeniu dowodów, do wykazania ich należytości służyć mogących, co do zatwierdzenia tymczasowo ustanowionego, lub wyboru innego zarządcy massy i tegoż zastępcy, stosowne wnioski postawili i wybór wydziału wierzycieli przedsięwzięli. — Wszyscy ci którzy do tej massy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, mają takowe, nawet w razie gdyby o te pretensye już spór był wytoczonym do dnia 18. Października 1873 w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu wedle przepisów ustawy konkursowej, celem uniknięcia zagrożonych w tejże ustawie następstw zgłosić i na terminie likwidacyjnym na dniu 29. Października 1873 o godz. 10 przedpołudniem wyznaczonym, celem wykazania płynności i pierwszeństwa wnieść.

Wierzycielom którzy swe pretensye zgłoszą i na ogólnym terminie likwidacyjnym staną, przysłużać będzie prawo w miejsce postanowionego zarządcy massy jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, którzy do tegoż terminu swój urząd pełnić będą, powołać inne osoby swego zaufania.

Oraz zwraca się uwagę wierzycieli którzy nie są w Przemyślu lub w obrębie sądu powiatowego Przemyskiego zamieszkali, ażeby w myśl §. 111 ust. konkurs. wymienili sądowi pełnomocnika w Przemyślu zamieszkałego, do odbierania uchwał umocowanego, gdyż inaczej na ich koszt kurator dla nich postanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postępowania konkursowego umieszczane będą w dzienniku urzędowym do gazety Lwowskiej.

Przemyśl dnia 27. Sierpnia 1873.

(2529 1—3) **Edykt.**

No. 6234. C k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż nad całym ruchomym gdziekolwiek znajdującym się, jakoteż nad nieruchomym w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25. Grudnia 1868 obowiązuje, położonym majątkiem Izaaka Singera właściciela realności oraz przemysłowca protokołowanego pod firmą „Izaak Singer" w Przemyślu, konkurs otworzonym został; komisarzem konkursowym ustanawia sąd c. k. sekretarza rady p. Dr. Szczurowskiego, a tymczasowym zarządcą masy adw. krajowego Dr. Zezulkę z zastępstwem p. adw. krajowego Dr. Dworskiego.

Wzywa się przeto wierzycieli tej massy krydalnej, ażeby na terminie dnia 18 Września 1873 o godzinie 10 przed południem przed komisarzem konkursowym stanęli i przy złożeniu dowodów do wykazania ich należytości służyć mogących, co do zatwierdzenia tymczasowo ustanowionego lub wyboru innego zarządcy masy i tegoż zastępcy stosowne wnioski postawili i wybór wydziału wierzycieli przedsięwzięli.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, mają takowe, nawet w razie gdyby o te pretensye już spór był wytoczonym, do dnia 18 Października 1873, w c. k. Sądzie obwodowym w Przemyślu, wedle przepisów ustawy konkursowej, celem uniknięcia zagrożonych w tejże ustawie następstw, zgłosić i na terminie likwidacyjnym na dniu 29 Października 1873 o godz. 10 przed południem wyznaczonym, celem wykazania płynności i pierwszeństwa wnieść.

Wierzycielom którzy swe pretensye zgłoszą i na ogólnym terminie likwidacyjnym staną przysłużać będzie prawo w miejsce postanowionego zarządcy masy jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, którzy do tegoż terminu swój urząd pełnić będą, powołać inne osoby swojego zaufania.

Oraz zwraca się uwagę wierzycieli, którzy nie są w Przemyślu lub w obrębie Sądu powiatowego Przemyskiego zamieszkali, ażeby w myśl §. 111 ust. konkurs. wymienili sądowi pełnomocnika w Przemyślu zamieszkałego do odbierania uchwał umocowanego, gdyż inaczej na ich koszt kurator dla nich postanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postępowania konkursowego umieszczane będą w dzienniku urzędowym do gazety lwowskiej.

Przemyśl dnia 27 Sierpnia 1873.

(2572 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6491. Ponieważ cholera nawiedziła powiaty galicyjskie i węgierskie graniczące ze Szląskiem, a nawet w pojedyńczych gminach Cieszyńskiego i Bielskiego powiatu wydarzyły się wypadki cholery, przeto widzę się spowodowanym zakazać w skutek przedstawienia naczelnika gminy w Cieszynie, dla względów sanitarnych, czwarty tegoroczny jarmark w Cieszynie przypadający na dzień 9 i 10 września b. r. a zwiedzany licznie także przez kupców galicyjskich i węgierskich.

C. k. Szląski rząd krajowy.

Opawa 26. sierpnia 1873.

C. k. prezydent krajowy

Aleksander Summer w/r.

Kundmachung.

Z. 6491. Da die Cholera-Epidemie die an Schlesien angrenzenden Bezirke Galiziens und Ungarns heimsucht und auch in einzelnen Gemeinden des Teschner und Bielitzer politischen Amtsbezirkes Cholerafälle vorkommen, so finde ich über Einschreiten des Stadtvorstandes in Teschen die Abhaltung des auf den 9ten und 10ten September l. J. fallenden, 4ten dießjährigen Jahrmarktes in der Stadt Teschen, welcher auch von Geschäftsleuten aus Galizien und Ungarn stark besucht wird, aus Sanitäts-Rücksichten zu untersagen.

K. k. schlesische Landesregierung.

Troppau, am 26. August 1873.

Der k. k. Landespräsident

Aleksander Ritter von Summer m/p.

(2579 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 16753. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Pelagia Karolina 2ga im. Potocka przeciw pp. Sydonii z Heroldów Skorutowej i Wacławowi Heroldowi et cons. o uznanie należności i likwidalności sumy 500 złr. m. k. czyli 525 złr. w. a. na licytacyjną cenę kupna realności pod l. 57. i 165. w Tarnowie położonych przekazanej — i tabelą płatniczą z dnia 30. Października 1868. l. 11287. na I. miejscu na rzecz Józefa hr. Potockiego umieszczonej skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła — w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 8. Sierpnia 1873. o godzinie 10. z rana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych pp. Sydonii z Heroldów Skorutowej i Wacława Herolda okazał się niewiadomym, przeznacza tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adw. Dr. Stojałowskiego z zastępstwem Dr. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór wedlug Ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 21. Sierpnia 1873.

(2498 3—3) **Ogłoszenie.**

No. 1530. C. k. Sąd powiatowy w Żywcu podaje niniejszem do wiadomości, iż rekwizycyą c. k. sądu obwodowego w Cieszynie dtto 18 marca 1873 Nr. 3184 celem zaspokojenia wierzytelności Macieja Bierawskiego w ilości 200 złr. a. w. z pn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż placu budowlanego po N. k. 180 w Żywcu wraz z ogródkiem i z gruntami doń przynależącemi, który to grunt tak zwanego „trzy zagony w rolach miejskich o ośmiu gonkach" w Żywcu położonego a Ignacego i Karoliny Studenckich własnych, która w trzech terminach a to: dnia 13 września, 13 października i 13. listopada 1873 w tutejszym c. k. sądzie powiatowym zawsze o godzinie 10. zrana odbywać się będzie pod następującemi warunkami:

I. Powyższe realności będą każda z osobna na sprzedaż wystawione.

II. Jako cenę wywołania ustanawia się sumę szacunkową, a to co do placu budowlanego z przyległościami w ilości 760 złr. zaś co do gruntu tak zwanego „trzy zago ny w rolach miejskich o ośmiu gonkach, w ilości 985 złr. niżej której te realności na wyrażonych dwóch terminach sprzedane nie zostaną, przy trzecim terminie jednak i poniżej takowej sprzedane będą.

III. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć wadyum 10% ceny szacunkowej do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce albo w obligach długu państwa albo w listach zastawnych Galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem, innym zaś współlicytującym zaraz po licytacyi zwróconem zostanie.

IV. Nabywca winien będzie połowę ceny kupna, w którą może wliczyć wadyum złożone w gotówce, w przeciągu dni 14 wadyum zaś w obligacyach będzie mu zwrócone, drugą zaś połowę ceny kupna obowiązany będzie nabywca złożyć w przeciągu dni 30 po prawomocności rezolucyi akt licytacyjny zatwierdzającej.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania można przejrzeć przed terminem licytacyjnym w tutejszej sądowej registraturze zaś przy terminie licytacyi w komisyi licytacyjnej.

Żywiec dnia 19. kwietnia 1873.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Do P. T. właścicieli kart udziałowych Towarzystwa gry banku Lwowskiego.

Niniejszem upraszamy P. T. właścicieli kart udziałowych, ażeby swoje wpłaty ratalne, jak potąd tak też i nadal w kasie banku Lwowskiego uiszczać raczyli, — poczem, mianowicie po całkowitem wniesieniu rat, przypadające losy P. T. właścicielom kart udziałowych bez wszelkich trudności wydane zostaną.

Tych P. T. właścicieli kart udziałowych którzy z wpłatami swemi zalegają uprasza się, by raty zaległe do kasy banku Lwowskiego tem pewniej w czasie jak najkrótszym wnieść zechcieli, ile że w przeciwnym razie, na mocy przysługującego nam prawa, takowe karty udziału bezwzględnie unieważnić będziemy zmuszeni.

Likwidatorowie banku Lwowskiego.

OGŁOSZENIE LICYTACYJI.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

BANK HIPOTECZNY we Lwowie

podaje do powszechnej wiadomości, że niewykupione z dniem 15. Lipca 1873. **zastawy kasy zaliczkowej**, mianowicie: *papiery wartościowe, klejnoty, drogie kamienie, perły, korale, złoto, srebro* i t. d. **dnia 11. września 1873. o godzinie 9½ przed południem** przez publiczną licytację najwięcej ofiarującemu za gotowiznę sprzedane będą.

Licytacja odbędzie się w lokalnościach gmachu Banku hipotecznego pod l. 15 plac Halicki na pierwszem piętrze.

Lwów 28. sierpnia 1873.

2495 2 3 **Dyrekcya.**

(2573 1—3)

Obwieszczenie.

Na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu akcyonaryuszów banku Lwowskiego na dniu 25. Sierpnia b. r. odbytem, uchwaloną została likwidacya towarzystwa, która uchwałą na mocy zezwolenia c. k. sądu handlowego Lwowskiego z dnia 1. Września 1873 l. 50839 do ksiąg handlowych wpisaną została.

Powołani do przeprowadzenia likwidacyi powyższej likwidatorowie wzywają przeto w myśl art 243 księgi ust. hand. i art. 1. c. k. rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1873 nr. 114 księgi ust. państ. P. T. wierzycieli pomienionego towarzystwa, ażeby się z swojemi wierzytelnościami w przeciągu trzech miesięcy po trzykrotnem umieszczeniu niniejszego obwieszczenia w gazecie Lwowskiej zgłosili.

Likwidatorowie banku lwowskiego.

C. k. uprzyw.

kolej gal. Karola Ludwika.

K. k. priv.

(2506 —3)

gal Carl Ludwig-Bahn.

Obwieszczenie.

Według otrzymanego uwiadomienia ze strony Dyrekcyi kolei Kijów-Brześć

otwartą została dnia 27. sierpnia b. r. przestrzeń poboczna kolei

Ze Sdolbunowa do Radziwiłłowa.

Z tym dniem otwartą została także przestrzeń łącząca

Brody z Radziwiłłowem

i tak w jednym jak i drugim kierunku przyjmowane będą według ogłoszonej taryfy przewozowej:

osoby, pakunki podróżnych, posyłki pospieszne i towary.

Lwów, dnia 28. sierpnia 1873.

Dyrekcya ruchu.

Kundmachung.

Laut eingegangener Mittheilung der Direction der Kiew-Brester-Bahn wurde die

Zweigbahn

Sdolbunów - Radziwiłłów

am 27. August l. J. dem öffentlichen Verkehre übergeben.

Von dem bezeichneten Tage angefangen wird auch die

Verbindungs-Bahn Brody-Radziwiłłów

eröffnet, und werden sowohl in der einen als der anderen Verkehrs-Richtung

Personen, Reisegepäck, Eilgüter und Frachten

nach dem kundgemachten Uiberfuhrstarife zur Beförderung übernommen.

Lemberg, am 28. August 1873.

Betriebs-Direction.

Z drukarni E. Winiarza.